

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΛ Β' ΗΧΟΣ

Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικὰ
Ὕχος πλ. β' Ἡ ἀπεγνωσμένη [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ύποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Πῦσαί με γεέννης ἀποκειμενῆς, ἔξελοῦ πυρός με τοῦ αἰωνίου, Κριτὰ δικαιότατε, τὸν κατακεκριμένον, δεῖξον ἐκ ζάλης ἐναντίας, ἀνάλωτόν με Λόγε, τρέμω ὡς τάλας ἐννοῶν μου, τὸ τῶν πταισμάτων πλῆθος, καὶ προσπίπτω σοι μετὰ δακρύων, καὶ συντριβῆς τῆς καρδίας μου Φιλάνθρωπε, τὸ σὸν αἰτούμενος ἔλεος.

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ύπέμεινά σε, Κύριε, ύπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τίς ἐμὲ μὴ κλαύσῃ τὸν παραβάντα, ἐντολὴν Δεσπότου δι' ἀκρασίαν, τὸν Ἄδην οἰκήσαντα, ἀντὶ τοῦ Παραδείσου, βρῶσις γλυκεῖά μοι φανεῖσα εἰς χολὴν μετετράπη, ξένος τῆς δόξης σου Οἰκτίρμον, καὶ Ἀγγέλων ἐδείχθην, ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. γ'. Απὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάντας τοὺς ἐν πίστει κεκοιμημένους τάξον ζωοδότα ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν τόποις ἀνέσεως, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώπου, ἀφθόνως καταλάμπει, ὅπου τρυφὴ καὶ χαρμοσύνη, καὶ εἰρήνη τῶν Δικαίων, παριδῶν αὐτῶν τὰ ἐπταισμένα, ἔργῳ καὶ λόγῳ διανοίᾳ τε Δέσποτα, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά, αὐτόμελα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. δ'. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ύπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον, τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ύπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ύπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. ζ'. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν, ὅπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἔλέησον ἡμᾶς. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ, Πατρός, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ίκέτευε σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικὸν

Στίχ. Α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταιώσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, οὐκ ἡρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν

πρεσβείας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Β'. τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἀρχὴ μοι καὶ ύπόστασις, τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ δρατῆς, ζῶν με συμπῆξαι φύσεως, γῆθεν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δὲ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. Διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Γ'. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἄλγος τῷ Ἄδαμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφις ἵὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον, ὅλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο· πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πρεσβείας τῆς Τεκούσης σε, Χριστὲ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικὰ

Ὕχος πλ. β' Αγγελικαὶ δυνάμεις ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης, ἔξεστησαν τυράννους καὶ Βασιλεῖς οἱ σοφοί, καθεῖλον τὸν Βελίαρ, ὁμολογίᾳ Χριστοῦ, ὁ ἐνισχύσας αὐτούς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἁγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας των παρανόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἥλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῆ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἄδαμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις. Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, Θεὸς δόξα σοι.

Ἐτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄμωμον

Μαρτυρικὸν

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ώς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις. Διὸ παράσχου ἡμῖν, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ώς εἴπεν ἡ Γραφή, ὅτε τὸν κόσμον κερδήσουμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσομεν, ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. Διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ώς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ἡ κραταιὰ τῶν γηγενῶν, προστασία καὶ σκέπη, Θεοκυῆτορ Μαριάμ, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν ἄχρονον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἰκέτευε αὐτόν, ώς Μήτηρ οὖσα ἐκτενῶς, σὺν Μάρτυσι καὶ Προφήταις, καὶ θείοις Ἀσκηταῖς, σῶσαι τοὺς μεταστάντας.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Λόγοις γεραίρω τοὺς ἐραστὰς τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ὕχος πλ. β'

Ο Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ο αἰσθητὸς Φαραώ, κατεποντίσθη πανστρατί, Ἰσραὴλ δὲ διελθών, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἀνεβόα· Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένω νοῖ, τοὺς σκοτεινοὺς περὶ τὸ φῶς, δυσδεβοῦντας τυράννους οἱ Μάρτυρες αἰσχύναντες, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, νικηφόροι γενόμενοι, σοφῶς μετέβησαν.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, τῶν ὄσιων ὁ χορός, Προφητῶν καὶ Δικαίων ἀπάντων ὁμήγυρις, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, ἀστραπτόμενοι ἔφθασαν, πρὸς οὐρανίους σκηνάς.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Γυναίων πᾶσα πληθύς, προσφκειώθη τῷ Θεῷ, καὶ τὴν Εὔαν τὸν δεινῶς ἀπάτη θανατώσαντα, συμπατήσασα πόνοις, ἀνδρικοῖς μακαρίζεται, ἐνθέοις ἄσμασι.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Οἱ ἀπὸ γῆς κατ' ἀρχάς, πλάσας τὸν ἄνθρωπον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, ἀνάπταντον δεόμεθα, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων, καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς Ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴερωτέρα Ἄγνη, τῶν Χερουβεὶμ καὶ Σεραφείμ, ἀνεδείχθης τεκοῦσα, τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν ἀπαύστως δυσώπει, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἐκτὸν προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσι μέλοις.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ο Είρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ, ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ ἐπινίκιον φόδην, ἐβόα ἄσωμεν.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταντον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηγεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ. Οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν, τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα ζῶν μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχάς, Σῶτερ ἀνάπταντον.

Στίχ. Μακάριοι οὖς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τοῦ παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σήν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχάς, Σῶτερ ἀνάπταντον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὔαν τὸ πρίν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, σάρκα περιβάλλεται δι' ἡς, τοῦ θανάτου τὴν ἴσχύν, Ἄγνη διέλυσε.

‘Ωδὴ γ' Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν τῇ στερρῷ, τῆς πίστεώς σου πέτρᾳ, τὸν λογισμὸν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω ἀγαθέ, καταφυγήν καὶ στερέωμα.

Στίχ. Ἄγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωματικοῖς, ὁμιλοῦντες νῦν πόνοις, οἱ Ἀθληταί, τὴν ἄπονον ἐσκόπουν, ἀντίδοσιν χαίροντες, καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν, πόνους παντοίους ἐν χάριτι.

Στίχ. Ἄγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνώμῃ στερρῷ, σοβιοῦντες τὰ θηρία, τὰ πονηρά, οἱ θεῖοι Τεράρχαι, ἐρρύσαντο ἄτρωτα, τῆς κακίας τῆς αὐτῶν, τὰ τοῦ Χριστοῦ θεῖα θρέμματα.

Στίχ. Ἄγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθελοντί, ζυγὸν τὸν τοῦ Κυρίου, ὑπεισελθών, χορὸς ὁ τῶν ὄσίων, ἐνέκρωσε φρόνημα, τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ζωὴν, τὴν δὲ αἰῶνος ἀπέλαβε.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῦσαι πυρός, Χριστὲ τοῦ αἰώνιου, τοὺς εὐσεβῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, καὶ δὸς αὐτοῖς ἄφεσιν, ὀφλημάτων ἀγαθέ, καὶ αἰώνιαν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἱ τὸν Χριστόν, ποθήσασαι Γυναῖκες, σὲ τὴν αὐτόν, ἀρρήτως τετοκυῖαν, πανάχραντε Δέσποινα, γεγηθότι λογισμῷ, παρεστῶσαι νῦν χορεύουσι.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων

Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ως σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἥθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης, κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰώνιαν λύτρωσιν αἰτοῦσί σε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτόν, κενώσας ως συμπαθής, καὶ ζητήσας εὔρες καὶ διέσωσας.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τρεόντων ἄστατον φοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰώνιοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ως σύ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρί, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ωδὴ δ' Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἴστάμενοι ἔβλεπον, τὸν ἀλαζόνα οἱ Ἀθλοφόροι, πρὸ ποδῶν αὐτῶν πατούμενον, καὶ τὸν πάντων Κτίστην, εὐχαρίστως ἐδόξαζον.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ὕημάτων λαμπρότητος, οἱ Ἱεράρχαι καθοπλισθέντες, πρὸς τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως, τοὺς ἀνθρώπους, σκότους τῶν αἰρέσεων ἔσωσαν.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ως ἄνθρακες ὥφθησαν, τῇ πρὸς τὸ θεῖον θερμῇ συνέσει, καὶ τὰ πάθη καταφλέξαντες, τὰ ύλώδη, Ὅσιοι μεγάλως δοξάζονται.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Τῶν ζώντων τε Κύριε, καὶ τῶν θανόντων ἔξουσιάζων, οὓς μετέστησας ἀνάπταυσον, μετὰ πάντων, εὐαρεστησάντων σοι Δέσποτα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κύριος Ἄχραντε, ἐκ σοῦ ἀρρήτως σάρκα φορέσας, τῶν Γυναίων τὸν κατάλογον, ἐν ἀνδρείᾳ, διηγωνισμένον προσήκατο.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων

Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἔκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἄφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν εὐφραινομένων ἐστίν, ἡ κατοικία καὶ φωνή, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ὕμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυελεες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δοχεῖον ἄχραντον, Ναὸν πανάμωμον, Κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἔξελέξατο.

Ωδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ Χριστέ, φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτός σοι κραυγάζοντος, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐνδυθέντες ἴμάτιον Ἀθληταί, τὸν ἔχθρὸν ἀπεγυμνώσατε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Σὺν ἀγίοις Προφήταις τιμήσωμεν, Ἱεράρχας θεόφρονας, καὶ Ὄσιους Θεῷ εὐαρεστήσαντας.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἐκ περάτων τοῦ σύμπαντος Μάρτυρες, ἐναθλοῦντες κεκράγατε, καὶ Χριστὸς τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τυομένη ἡμᾶς πάσης φάνηθι, τοῦ ἔχθροῦ βλάβης Δέσποινα, δυσωποῦσα Χριστὸν τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων

Ὥ Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὄρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ως ὄλοκάρπωσις ἰερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν ἀεὶ βραβεύοντι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων ἀξίωσον Δέσποτα, τοὺς προκοιμηθέντας πιστοὺς ίκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ο μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως, ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας, τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴσχὺς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθείς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἀδου πυλῶν, ρύσμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

Ωδὴ σ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Τῷ κήτει καταποθείς, τῷ τῆς ἀμαρτίας κραυγάζω σοι, Χριστέ. Ως τὸν Προφήτην, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Αἱμάτων θείαις ρίοις, νοητοὺς ἔχθροὺς ἐβυθίσατε, πιστῶν δὲ τὰς καρδίας, Αθλοφόροι κατηρδεύσατε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Σταυρώσαντες ἐαυτούς, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν, ὅσιοι σοφοὶ σὺν Ἱεράρχαις, θείας δόξης ἡξιώθητε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορός, καὶ σεπτῶν Γυναίων κατάλογος, καλῶς ἡγωνισμένος, κατὰ χρέος μακαρίζονται.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἀνάπαυστον ὁ Θεός, τῶν προκοιμηθέντων τὰ πνεύματα, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου, παρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκὶ τεκοῦσα Χριστόν, τῆς σαρκός μου τὰ πάθη θανάτωσον, καὶ ζώωσον Παρθένε, τὴν ψυχήν μου μεσιτείᾳ σου.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων

Ο Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἄναγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῷ προστηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς ἐαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἄφράστω τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός, κρῖναι τὸν κόσμον ἄπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαι σοι, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, πιστούς δούλους σου.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἔξαγων τοὺς δούλους σου τοὺς πρὸς σέ, πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον, διὰ σοῦ, δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ωδὴ ζ' Ο Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ο τῶν ὄσιών σου Παίδων, τὸν ὕμνον ἐπακούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Τοὺς τοῦ Χριστοῦ Αθλοφόρους, τοὺς σβέσαντας τὴν φλόγα, ὅμβροις αἵμάτων, τῆς δεινῆς ἀθείας, μελωδικῶς τιμήσωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Οἱ εὐκλεεῖς Ἱεράρχαι, αἱρέσεων χειμῶνα διαλύσαντες, πρὸς τὸ ἔαρ τὸ θεῖον, χαρμονικῶς μετέστησαν.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ὑπομονῇ ἐν πλουσίᾳ, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, ἐπλουτήσατε Ἀσκηταὶ καὶ τὰ θράση, τῶν δυσμενῶν ὠλέσατε.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Λειμῶνας τοὺς τῆς τρυφῆς σου, κληρώσασθαι, ἐν πίστει καταξίωσον, τοὺς μεταστάντας τοῦ βίου, Οἰκτίρμον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο σὲ τὴν Παρθένον δείξας, ἀγνήν καὶ μετὰ τόκον, τῶν ἀγίων σοι, Γυναικῶν τὰς χορείας, ἀκολουθούσας ἔσχηκε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων

Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἀγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοῶν· Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Πρεσβείας τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῷ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγήν. Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε, τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ ψάλλοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ο ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι, θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ. Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πάσης κτίσεως Πανάμωμε, γέγονας συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα· ὅθεν σε Αγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς Θεομήτορα.

Ωδὴ η' Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Οἱ ὁσιοὶ σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χερούβειμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὅμνον ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυφοῦτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Γενναίως τῶν βασάνων τὴν τρικυμίαν, αἰκιζόμενοι χάριτι, οἱ θεῖοι Μάρτυρες διελθόντες, εἰς γαλήνην βαθεῖαν, τῆς ἄνω Βασιλείας κατήντησαν.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Οι ὄσιοι καὶ πάνσοφοι Ἱεράρχαι, ἀναφανέντες ὡς ἥλιος, φωταγωγοῦσι τὴν οἰκουμένην, διδαγμάτων ἀκτῖσι, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνήσωμεν Γυναίων τὰς φιλοθέους, καὶ τοὺς ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, δουλεύσαντας τῷ Κτίστῃ, καὶ πρεσβευτὰς γενομένους, πρὸς τὸν ὅλων Δεσπότην καὶ Κύριον.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνήσωμεν Δικαίους τοὺς ἀπ' αἰῶνος, τοὺς θεηγόρους Προφήτας, καὶ ἐκβοήσωμεν κατανύξει. Τούτων Λόγε πρεσβείας, τοὺς πίστει μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ολην σε τὴν πλησίον Θεοῦ Παρθένε, χορὸς Γυναίων ἡγάπησε, καὶ σοῦ ὀπίσω προσηνέχθη, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, συμφώνως μακαρίζων σε Ἄχραντε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων

Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὑδατι ἔφλεξας· ἄπαντα γὰρ δρὰς Χριστέ, μόνῳ τῷ βιούλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Πρεσβείας τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ιερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστούς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σέ, δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μακαρίζομεν πάντες, σὲ Παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς, γεγονότα γεννήσασαν, δὲν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ' Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡ τὸ Χαῖρε, δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν κτίστην τὸν ἴδιον Παρθένε σῳζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιερεῖα καθαρὰ προσενεχθέντες τῷ Δεσπότῃ ἀθλοφόροι Μάρτυρες αὐτὸν αἰτεῖσθε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

‘Ως ποιμένες, ἐπὶ χλόην εὐσεβείας, Ιεράρχαι πιστοὺς ἐποιμάνατε, καὶ νῦν εἰς μάνδραν θείαν ἐσκηνώσατε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Σὸν ἀγίοις, Ιεράρχαις καὶ Προφήταις καὶ Γυναίων χορῷ ἐναθλίσαντι, τοὺς τῶν Ὁσίων χοροὺς μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ὕπερ τοῦ Θεοῦ μετέσχον, εὐφροσύνης ἀϊδίου, τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας, τυχεῖν Πολυέλεες.
Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς τεκοῦσα, φωταγώγησον Παρθένε τὴν ψυχήν μου τὸ σκότος διώκουσα, τῆς ἀμαρτίας, Ἀγνὴ τὸ βαρύτατον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων

Ο Εἱρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Θεὸν ἀνθρώποις ίδεῖν ἀδύνατον, δὲν οὐ, τολμᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεταρκωμένος, δὲν μεγαλύνοντες, σὸν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπὶς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπταυσιν, ἵς τούς μεταστάντας Ἀγαθὲ πιστοὺς ἀξίωσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστὲ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπταυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Οἱ ὧν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελητὴς ἐλέους, εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας ἐνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταξον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκηνὴν ἀγίαν Ἀγνὴ γινώσκομεν, καὶ Κιβωτὸν καὶ Πλάκα σὲ τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται τοῖς δεδικαιωμένοις, διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σωματωθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Πανάμωμε.

Στιχηρὰ τῶν Αἴνων Μαρτυρικὰ

Ὕχος πλ. β'

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις ἐορτάζει, οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὸν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὸν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Κύριε, είμή τοὺς Ἅγιους σου εῖχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου, συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαι σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἅγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φιβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστόν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύσουσιν, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε, καὶ ἀγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ, ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθησθε.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν καὶ πληρῶν. Προφήτας ἔξαπέστειλας, Χριστέ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Αποστόλους κηρῦξαί σου τὰ μεγαλεῖα, καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη. Μάρτυρες δὲ ἔτυχον ὅν περ ἐπόθουν, καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων, σὺν τῇ τεκούσῃ σε. Ἄναπανσον Κύριε ψυχάς, ἃς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς Βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Ἀπόστιχα τῶν Αἵνων Νεκρώσιμα “Ολην ἀποθέμενοι [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. α'. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἐχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεες, τοὺς πρὸς σὲ Δέσποτα, μεταβεβηκότας, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατάσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπέρ πάντων, ἔξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, κόσμον ἔξηγόρασας.

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν ἀΐδιον πιστοῖς δέδωκας, ἐν ᾧ κατάταξον, τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτων πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ἵνα διὰ πάντων, ὑμνῆται σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν οἰκονομίαν σου.

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἔξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες ἰκετεύομεν. Τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτοὺς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἅγιων λαμπρότησι, θελητὴς ἐλέους· ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἐπλασας, μόνε πολυέλεες.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Ωφθης ἐνδιαιτήμα, θεοπρεπὲς Παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Χριστὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, βροτὸν ὄρθωμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ, ὃν ἐκδυσώπησον, ὡς μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ νίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ώς μόνος φιλάνθρωπος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ο Προφήτας, Διδασκάλους καί, Ὁσίους, καὶ Δικαίους, δοξάσας φιλάνθρωπε, αὐτῶν πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Μαρτυρικὸν

Μακάριοί ἔστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Πῦρ καὶ ξίφος, ξέσεις καὶ ἀγρίους θῆρας, Άθλοφόροι μὴ πτήξαντες ἔνδοξοι, τῆς ἀττίδιου, ζωῆς ἡξιώθητε.

Νεκρώσιμον

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μετὰ πάντων, τῶν Ἅγίων καὶ Δικαίων, τάξον Λόγε οὓς πίστει μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων, ὅπως σε δοξάζωμεν.

Δόξα...

Παντοκράτορ, ἡ Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ὑμνουμένη ἐκ γῆς οὓς μετέστησας, πιστοὺς ἐν κόλποις, Άβραὰμ κατάταξον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρία, γενεαῖς ἐν πάσαις ὥφθης· τὸν Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἀνερμηνεύτως, ἐκύησας Ἀχραντε.